

Dochters van de duivel

Ferdi Bechtold

Dochters van de duivel

Schrijver: Ferdi Bechtold
Coverontwerp: Ferdi Bechtold
ISBN: 9789402112153
© F.P. Bechtold

Dames in nood is een geregistreerd merk van F.P. Bechtold.

The images used herein were obtained from IMSI's
MasterClips/MasterPhotos® Collection, 1895 Francisco
Blvd. East, San Rafael, CA 94901-5506, USA.

DEEL 1

De altvioliste zet de toon
voor de rapper

De spiering wordt geworpen

“U bent bekend met ons concept?”

“Nee, eigenlijk niet, ik heb uw naam van een vriend.”

Hij had haar al van verre zien aankomen. Ze sprak enkele woorden met de chauffeur van de shuttlebus en zwaaide haar collega's gedag. De wind blies haar regenjas omhoog terwijl ze haar rolkoffertje uitklapte. Ze liep rustig op zijn huis toe, kleine stappen, want ze droeg halfhoge hakken. Ze had een opvallend lange bruine staart, die beurtelings links en rechts van haar tevoorschijn floepte. Hij opende de deur.

“Goedemiddag, ik ben Chantoile van Domestic Services, u hebt gebeld voor een kennismakingsgesprek?”

“Inderdaad, kom binnen, Michiel, aangenaam.”

Hij gaf haar een hand en hield deze vast terwijl hij zijn blik gefocust hield op haar groene ogen. Zij liet haar hand rusten in de zijne en liet zich kalm naar binnen loodsen. Haar lach was geamuseerd en ze verspreidde een lichte geur van citroen.

“Kunt u misschien mijn trolley even aangeven, meneer?” Met zijn vrije hand pakte hij het koffertje en sloot de deur met zijn voet.

“Dank u, anders voel ik me zo onthand.”

“Kan ik wellicht uw jas aannemen?” Hij pakte haar regenjas bij de revers, ze liet hem soepel van haar schouders glijden. “Zo, dat is een lekkere voering, een keurige Schotse ruit van zuiver scheerwol, ik zal hem even oprollen zodat u een lekker kussentje hebt om op te zitten. Ik heb helaas nog geen zetels, ben enige tijd op zee geweest, had krijgsverrichtingen tegen de Engelanders. Wilt u koffie? Ik heb speciale koffie uit Colombia.”

“Graag meneer, ik drink mijn koffie met suiker en een lepeltje.”

“Gaat u toch zitten Chantoile, ik heb uw kussentje al klaargelegd, ik pak zelf ook even een jas.”

Chantoile plaatste zich schrijlings zodat zij ondanks haar korte rok haar zedelijk voorkomen kon bewaren, Michiel legde zijn jas tegenover haar en plaatste het koffieservies tussen hen op de grond.

“De Barbarijse zeerover heeft mijn huis leeggeplunderd terwijl ik handelingen had ter zee, het kan niet anders zijn, typisch een lafhartige daad van de vijand. En mijn vrouw heeft mij blijkbaar verlaten met onbekende bestemming, vandaar mijn telefoontje aan u, verontschuldigde hij zich. Let alstublieft niet op de rommel. Wilt u misschien een rokertje bij de koffie?”

“Daar zeg ik geen nee tegen meneer, ik rook graag kleine La Paz sigaartjes, hebt u deze misschien? Ik vind ze zo heerlijk geurig in de middag, ze geven me altijd zo’n ontspannen gevoel in mijn hoofd. Daarna neem ik graag een pepermuntje.”

“Ik zal even kijken voor u mevrouw, ik heb vast nog wel iets liggen, wilt u misschien een drankje bij uw sigaartjes?”

“Daar zeg ik geen nee tegen, meneer, doet u mij maar een lekker glaasje rode wijn, alstublieft.”

“Wilt u misschien ook een lekker stokbroodje met saté of wat Turks fruit voor bij de rode wijn?”

“Daar wil ik beleefd voor bedanken meneer, mijn zusters en ik hebben zojuist getafeld op de campus. Wij eten altijd tezamen vanwege onze confessie.”

“Ik begrijp het, zuster, ik heb helaas geen rode wijn, belooft u misschien een flesje Quantreau?”

“Dat vind ik heerlijk meneer, ik ben een levensgenieter, ik hoop dat u zich ook goed voelt, ondanks het verlies van uw inboedel en huisvrouw.”

“Ach, dat zal wel loslopen, ik ben blij dat u hier bent. Ik heb wel voor hetere vuren gestaan.”

“Het doet me deugd dat te horen meneer. U serveert Miniaturas zie ik, ruikt u toch eens hoe heerlijk.” Ze boog zich voorover en hield het sigaartje onder zijn neus. Wat een keurig verzorgde handen en nagels, de geur van rozenblaadjes en tabak vulde zijn gemoed.

“Dit is inderdaad verrukkelijk mevrouw, werkelijk adembenemend. Kan ik u misschien plezieren met een vuurtje? Ik heb daartoe een doosje Swedish Matches binnen handbereik, zodat ik u direct ter wille kan zijn.”

“Wat attent, ik maak graag gebruik van uw aanbod. Een momentje alstublieft, dan stop ik hem alvast in mijn mond, terwijl u het strijkhoutje oplicht.” Als een ware charmeur bracht Michiel de lucifer binnen de straal van Chantoile, zodat zij slechts licht naar hem toe hoefde te nijken om het sigaartje aan te kunnen zuigen. “Dat hebt u zeer zeker vaker gedaan meneer, anders ware ik zeker in uw Chinoise beland. Het zou jammer zijn van zo’n mooi porseleinen servies.” Tevreden inhaleerde zij de tabak om deze vervolgens met licht getuiste lippen te verspreiden door de kamer, waarbij haar hoofd een langzaam draaiende beweging maakte, de beweging waaraan men de observerende professional herkent.

“Ik zie dat u geniet mevrouw, ik krijg er zelf ook zin in. En maakt u zich alstublieft geen zorgen over het Chinoise, het is een erfstuk van mijn moeder, maar met deze lucifer van meer dan vijf centimeter wordt het aanlichten van allerlei sigaren een peulenschil. Ik zal het u tonen. Wilt u misschien nog even ruiken? Het is een Kornet uit Ootmarsum, zeer speciaal.”

Hij gaf het sigaartje aan Chantoile, die het dicht aan haar neus bracht. “Huhm, gearomatiseerd zo te ruiken, niet direct mijn smaak, waarom neemt u niet ook een lekkere La Paz zoals ik, dan kunnen we samen genieten van de pure smaak van een natuurlijke tabak. Weet u wat, ik zal direct een exemplaar in uw mond plaatsen, dat wordt vast heerlijk.” Zij bracht haar linkerhand naar zijn achterhoofd en trok hem zachtjes naar zich toe terwijl zij met haar rechterhand het sigaartje van haar lippen nam en in zijn mond plaatste, een rozentuin vulde zijn voorhoofd. “Trekt u maar, het is heerlijk, ik neem wel een nieuwe”, zei Chantoile met omfloerste stem. “Ik pak even de lucifers uit uw broekzak, als u mij toestaat. Geniet u maar, u hebt het verdiend gezien uw verliezen.”

“Ach laten we niet te zeer dramatiseren mevrouw, het was met name oude rommel, het zou me zeer verbazen als de onbekende dader hier meer dan een grijpstuiver voor vangt in Barbarije. Hij had beter het Chinoise koffiestel meegenomen. Toont u mij toch liever hoe kinderlijk eenvoudig het is om met deze lucifers een sigaartje op te steken.”

Ze nam het sigaartje tussen haar tanden en streek de lucifer over het doosje waarna het dennenhout direct vlam vatte. Zij stak haar sigaartje aan maar hoe ze ook zoog, het sigaartje wilde niet trekken. "Ik vrees dat ik hem stukgebeten heb, ik neem de volgende wellicht beter slechts tussen mijn lippen, ik zuig me het schompes op deze manier", sprak ze breeduit lachend.

Haar lach werkte aanstekelijk op Michiel. "Ik geef u mijn exemplaar, zie het als mijn bijdrage aan het lenigen van de nood van een dame. Neemt u mij niet kwalijk dat ook ik in de lach schiet, maar dit alles doet me zozeer denken aan mijn voormalige huisvrouw. Zij rookte helemaal geen sigaren, zij kon ze niet luchten of zien. Nu is zij haar eigen weg gegaan en roken wij hier tezamen alsof het nooit anders geweest is. Misschien kan ik u straks nog interesseren in een enkele japon die de onbekende dader over het hoofd heeft gezien. Ze is gemaakt van luxe zijden stof, afgezet met sierlijke stiksels van goud in brokaat en accenten van fijnmazige tule op fraai gestrikte gele linten. Ik ben me er zeker van dat ze u goed zal bevallen. Uw huid verdient de exclusieve weldaad van dit sieraad, gezien de aard van uw werkzaamheden. Ik heb deze japon indertijd verkregen vanwege een zakelijke transactie met de prinses van Mantsjoerije. Zij werd mij als zoenoffer ter beschikking gesteld, maar ik heb haar helaas naakt het bos in moeten zenden, want een vrouw brengt ongeluk op een schip. U zult begrijpen dat ik in de lach schiet, vanwege de uitzonderlijke toevalligheid van deze gebeurtenissen. Ook u komt mij voor als een prinses en ik heb hier wis en waarachtig een prinsessenjurk te verschenken."

"Dit is zeker toevallig mijnheer, ik voel mij zeer warm welkom in uw gastvrijheid. U bemerkt dit waarschijnlijk aan mijn tevreden brede lach van licht wellustige vreugde die mijn innerlijk gevoelen weerspiegelt, als het oppervlak van een meer vol gelukzaligheid. Ik geniet best nog enige tijd van mijn wilde Miniaturas. Een glas voor de Quantreau heb ik op dit moment niet nodig, ik beperk me voorlopig tot deze heerlijke Colombia, anders zou ik nog in staat zijn spontaan een merengue te dansen op de tafel, als deze niet ook ontvreemd was door de onbekende dader."

Chantoile voelde zich blijkbaar goed op haar gemak. Ze had haar schoenen uitgetrokken en haar schrijlingse zit verruilt voor een

ontspannen kleermakerszit. Met keurig rechte rug lepelde ze twee schepjes suiker in haar kopje.

“Chantoile, Hebt u er bezwaar tegen wanneer ik een boek op uw hoofd leg? U bevindt zich in een zo mooie houding.”

“In het geheel niet meneer, ik ben blij dat u opmerkt dat ik aan mijn houding gewerkt heb. De zusters en ik besteden veel tijd aan ergonomische en gymnastische oefeningen op onze campus. Wij organiseren regelmatig circusvoorstellingen om elkaar onze kunsten te tonen ter vermaak. Onze aula verwordt tijdens deze opwindende happenings tot een theater van veelkleurige rollende ballen, fraai zwierende linten, schitterende kostuums en acrobatische hoogstandjes. Soms doen we het in onze broek van het lachen, soms van ondraaglijke spanning, wanneer een van onze zusters over het slappe koord probeert te dansen. Deze bijeenkomsten zijn werkelijk zeer enerverend. Als u een momentje geduld hebt verplaats ik mijn kontje een klein stukje naar achteren, want er kriebelt een knoepje van mijn jas tussen mijn billen. Ik zal me alvast goed proberen te concentreren, mijn spanning uit zich vaak via mijn lachspieren en een rode blos, zoals u misschien ziet. Hoe zich deze verhouden tot mijn groene ogen en recht gesneden donkere pony laat ik aan u om te beoordelen. Welk boek hebt u in gedachten?”

“Ik denk in deze aan de “Inleiding tot de studie van het Nederlandse recht.” Ik bestudeer dit boek al enkele jaren en ik heb een ambivalente verhouding tot de inhoud ontwikkeld. Mijn tweeslachtigheid in beschouwing van dit boek beweegt zich tussen de termen geestdodend en gortdroog. Meer dan vierhonderd pagina’s pieterpeuterige letterbrij, ik heb er speciaal een bril voor moeten aanschaffen. Ik zie het als een uitdaging om deze stof tot mij te nemen en vervolgens een tentamen af te leggen, aangezien deze stof deel uitmaakt van een course die ik te zijner tijd succesvol wil afsluiten. Liever ging ik echter stoutmoedige krijgslisten ten uitvoer leggen, dan mij te verdiepen in de bespiegelingen van hooggeleerden. Vandaar ook dat ik u gevraagd heb mij ter kennismaking te willen ontmoeten. U zult uit dit alles begrepen hebben dat ik belangwekkende onderwerpen te bestuderen heb en deze besognes vanwege de Barbarijse zeerovers bemoeilijken mijn studies. Ik voel me zowaar bijna een Fransoos dat ik u al mijn zorgen vertel, maar

het kan ook veroorzaakt worden door uw liefelijke naam, deze wekt bij mij warme gevoelens op.”

“Ik voel met u mee meneer en help u graag verder met uw studies, ook ik ben een studente en uw relaas herinnert me aan de moeilijke momenten die ik gehad heb tijdens mijn studies van de altviool en de gymnastiek. Gedurende mijn eerste vogelnestje op het gymnasium kwam ik met mijn gebronsde vlezige dijen geheel vast te zitten in de ringen en scheurde uit mijn broekje, waarna mijn zusters misplaatste grappen begonnen te maken en te joelen dat ik ook mijn t-shirt omhoog moest doen, vanwege hun grote nood om ook mijn mooie stevige tetten te zien. Ik voelde me verschrikkelijk opgelaten en kreeg het zo warm dat mijn zusters me uiteindelijk met ijswater hebben moeten afkoelen. Ik verzin het echt niet, het is werkelijk wis en waarachtig zo gebeurd als ik u zeg, er is zelfs een fotoreportage van gemaakt. Stond ik me daar plotseling met priemende prammen in de United Jetsers. Wellicht hebt u al eens kennis genomen van dit vrouwenblad, als belangwekkend marineman. Het staat vol met hachelijke avonturen van juffrouwen in nood. Niet echt een blad waar een meisje zoals ik graag te kijk wordt gezet, maar ja, u weet hoe dat gaat in de journalistiek; als iets interessant is smullen ze er van. Wat dat betreft gaat het in de journalistiek niet anders dan elders toe; er zijn veel mensen die kunnen genieten van grote schoonheid vanwege een persoonlijk gevoel dat het bij hen teweegbrengt. U kunt zich waarschijnlijk geen voorstelling maken van de avonturen waar mijn zusters en ik dagelijks in betrokken raken. Van dat vogelnestje is uiteraard niets meer terechtgekomen. Plaatst u toch alstublieft uw gewichtige materie op mijn kruin, dan zal ik proberen er mooie gymnastische figuren om heen te maken voor u. Misschien dat ik al doende uw last kan verlichten.”

“Beste Chantoile, ik herinner me deze reportage inderdaad nog goed. Klootvioolstudente kan geen vogelnestje maken, zo luidde de kop volgens mij, werkelijk zeer tendentieus. Waarom er indertijd niet gekozen is voor iets smaakvollers als ‘Altvioliste staat haar mannetje in de ringen’ is ook mij een raadsel. Ik had u niet direct herkend, want zoals ik het me herinner hing u indertijd volkomen afgepeigerd met wilde blonde lokken en rood aangelopen gezicht ondersteboven in de ringen de paljas

uit, in poses die weinig te raden lieten met betrekking tot uw persoonlijk welbevinden, werkelijk beschamend. Als marineman draag ik lichaamsbeweging hoog in het vaandel. Welke stoethaspel laat zich op deze manier ringeloren? U hebt er goed aan gedaan uw haar te verven, het was geen gezicht, donker gaat zo veel beter tezamen met uw groene ogen. Ik volg de avonturen van de dames in United Jetsers overigens op de voet, ze zijn voor mij een belangrijke inspiratiebron geweest gedurende mijn gehele loopbaan bij de Koninklijke Marine. Ik zal nu zonder verdere poespas en omhaal het boek op uw hoofd neerleggen, als u er klaar voor bent."

"Mijn beste heer, rekent u er maar op dat ik er helemaal klaar voor ben. Tijdens mijn studies met de zusters hebben wij vaak uren besteed aan het keurig rechtop lopen door de gangen van ons gymnasium. Vaak plaatsten wij hiertoe inderdaad een boek op ons hoofd, precies als u voornemens bent te doen. Ik verheug me daar zeer op, omdat het me in de gelegenheid zal stellen u te tonen dat ik sinds mijn schoolmeisjesdagen gegroeid ben tot een schone jonge vrouw die in evenwichtsoefeningen zaken kan verrichten waar menig ballerina een puntje aan kan zuigen. Wat dat betreft is het misschien nog aardig om te vermelden dat wij onze excellente resultaten tijdens het rechtop lopen mede te danken hebben aan het bestuderen van onze geslachtsgenoten buiten het gymnasium. Wij zoeken de meest liefvallige loopstertjes in de menigte, bestuderen hun derrière, dijen en kuit, kiezen dezelfde schoenen al naar gelang de bouw van ons eigen achterwerk en voilà, daar is een nieuw liefvallig wiegend loopje geboren. Wellicht dat dit een aardige tip voor u is in het geval u eens schoeisel voor een nieuwe geliefde zou willen verwerven, aangezien uw huisvrouw haar eigen weg is gegaan, maar laat mij u toch zeker niet afhouden van het plaatsen van uw boek met mijn onnozele gekeuvel. Het is de koffie die mij maakt tot iemand die graag vrijmoedig spreekt over passionele zaken. Ikzelf draag graag mooie donkerblauwe instappers met een halfhoge hak van een gerenommeerd merk, zoals u hier naast uw schitterend Chinoise ziet staan, maar ook andere kleuren vind ik erg mooi, al naar gelang ik een bepaald ensemble wens te dragen in verband met mijn vrouwelijke vooringenomenheden op een zeker moment.

Misschien is het nu toch beter meneer als ik eerst een klein glaasje Quantreau tot mij neem om mijn zinnen te bedaren, want ik raak er geheel opgewonden van. Ik begin er zelfs zwaar van te ademen, zoals u misschien zult zien aan mijn hevig opbollende truitje. Ik draag mijn borsten vandaag in een werkelijk schitterende zwarte bustier, gemaakt van heerlijk zachte natuurlijke katoen, afgewerkt met sierlijke lovertjes van de fijnste Brusselse kant, maar hier heeft mijn kleedster misschien toch niet zo'n verstandige keuze gemaakt, gezien de toestand waar ik me nu al weer in bevind. Ik begin al weer te wiebelen en transpireren, nauwelijks een goede uitgangspositie voor iemand die zich graag wil bewijzen als een evenwichtskunstenares. Als u er geen bezwaar tegen maakt wil ik ze op dit moment toch graag los dragen, een momentje van uw tijd is alles wat ik hiervoor nodig heb. Kan ik u misschien kennis laten maken met dit weldadig zachte warme gevoel? Ik zal u hiertoe dit goedgevormde behaaije graag aanreiken. Ik kan me al helemaal voorstellen hoe mijn angorawollen truitje me een werkelijk heerlijk ontspannen gevoel zal geven op mijn onderliggende naaktheid, ik voel me al weer meer op mijn gemak. U zult toch hopelijk begrijpen dat dit alles voor mij voelt als een herbeleving van mijn ringenavontuur waarvan u eerder al kennis hebt genomen, of kunt u zich niet verplaatsen in de gevoelens van een demoiselle? Ik vrees met grote vreze dat ik op weg ben naar een nieuw beschamend fiasco. Geeft u mij toch alstublieft snel een glaasje Quantreau en enige roltabak, mijnheer, zodat ik me kan herpakken! Welke heer laat een dame zo lijden in haar moment van nood? Hebt u dan werkelijk niets geleerd van al hetgeen u over onze avonturen gelezen hebt?"

"Ik ben me werkelijk van geen kwaad bewust Chantoile, ik heb u hier ter kennismaking uitgenodigd omdat ik graag schoon schip wil maken en graag met u wil praten over datgene wat u hierin voor mij kunt betekenen. Ik ben een groot voorvechter van een schoon schip. Voelt u zich gerust op uw gemak en reikt u mij toch alstublieft uw ondergoed aan, ik zal het graag aandachtig beoordelen, als ik u hier een plezier mee doe, maar ik ben zeker geen connaisseur. Ook roltabak heb ik tot mijn beschikking, want ik vind sigaren een beetje zwaar om gedurende de hele dag weg te paffen. Ik zal graag een sigaretje voor u draaien, als u mij toestaat, of draait u liever zelf? Ik ervaar onze kennismaking tot

dusverre als zeer bijzonder aangenaam, dus maakt u het zich toch alstublieft gemakkelijk, terwijl ik u dit genoeg doe.”

“Dank u, meneer, het doet me deugd dat u mij ook graag ziet. Het is mijn eerste keer namelijk, ik heb nog niet eerder een klantgesprek gevoerd en ik ben niet beschaamd om naar waarheid te moeten opbiechten dat ik een beetje nerveus ben. Het is uw kalme aanwezigheid die maakt dat het mij zo gemakkelijk af gaat en ik ben u daarvoor zeer dankbaar. Ik heb mij zelden zo ontspannen gevoeld, ik zal terstond mijn behaaije uittrekken en het ter uwer beschikking stellen. Het is werkelijk zeer schoon en goedgevormd. Wellicht kan het u op een later moment nog van nut zijn om aan uw vrienden te kunnen tonen als een soort van trofee, dit is werkelijk geen probleem, kijkt u maar of u zich daar goed bij voelt. Weest u zo vriendelijk om voor mij een sigaretje te rollen, dan toon ik u hoe een vrouw zich geheel van haar lingerie kan ontdoen, zonder haar truitje uit te trekken. Ik denk dat dit u als een liefhebber van techniek wel zal interesseren, tenzij ik mij sterk vergis. Ik spreek hier uiteraard niet over mijn broekje, want dit is mij vandaag niet verstrekt. We zouden uiteraard niet willen dat ik er tijdens zo’n belangrijk gesprek nogmaals uit mijn broekje zou scheuren, hoezeer u dat misschien ook in het geheim zou bevallen en ongeacht of ik persoonlijk eventueel graag bereid zou zijn u dit heimelijke pleziertje te willen gunnen. Vandaar dat mijn kleedster voor mij een soepele huidkleurige panty heeft uitgekozen, om problemen te voorkomen. Ik kan er zonder problemen een split mee maken.”

Chantoile bracht zichzelf in opperste concentratie door een aantal keer diep adem te halen en vervolgens te vervallen in een gelukzalige glimlach waarbij haar tong haar bovenlip raakte. Langzaam bleef ze haar tong heen en weer bewegen, als om haar concentratie niet te verliezen. “Ik krijg vaak last van droge lippen als ik oefeningen doe, neemt u mij niet kwalijk meneer. Ik zal eventjes aan de Quantreau moeten nippen, dat smaakt zo heerlijk zoet, laat het glas maar zitten. Geniet u ondertussen maar even van de aanblik.”

Michiel zag hoe Chantoile de Quantreau langzaam aan de mond bracht en er voorzichtig een slokje van nam. “Het komt mij voor dat uw kleedster toch weldegelijk een goede keuze heeft

gemaakt, uw zwarte behaasje schijnt werkelijk schitterend subtiel door uw okergele truitje heen, werkelijk magnefique hoe zij uw rondingen heeft weten aan te zetten. En dan uw zwarte plooirokje daar weer onder, werkelijk een wonderschone combinatie als u het mij vraagt. U zou er misschien nog goed aan doen uw haar los te maken en over uw schouders te draperen, uw sierlijke staart hangt er maar verloren bij op dit moment, eeuwig zonde. Ik heb hier overigens een mooi sigaretje voor u, ik zal het graag in uw mond stoppen als u zich hebt ontdaan van uw behaasje.”

“Ik heb genoeg gehoord, mijnheer. U noemt zichzelf geen kenner maar uw kijk op vrouwelijk schoon is zeer waardevol voor mij. Ik voel mij een bakvis dat ik hier nog zit met mijn staart, staat u mij toe deze vergissing direct te corrigeren.” Met een enkele handbeweging maakte ze haar staart los en wierp ze haar haar over haar linkerschouder, waar het in een soort van waaivorm tot stilstand kwam. De zachte geur van rozemarijn verspreidde zich door de kamer. “Deze fout zal ik zeker niet vaker maken, ik heb mijn lesje wel geleerd. Misschien is het leuk als u eerst uw boek nog plaatst, alvorens ik mijn kunsten zal tonen, ik ben wel in voor een uitdaging. Zou u misschien ook zo vriendelijk willen zijn even een fotootje te maken, nu ik er zo goed bij zit, zodat ik het mijn zusters kan tonen? Deze is alleen bestemd voor ons interne discours, wij zijn namelijk voornemens zelf een sexy glossy magazine te exploiteren, middels welk wij dan prettige truitjes kunnen verkopen en andere zaken waar de vrouw zich prettig bij voelt. Ik ben benieuwd naar uw kijk op dit onderwerp.”

“Lieve Chantoile, ik zal u graag behulpzaam zijn ten behoeve van uw interne discussie, hoewel ik liever niet te veel inzicht geef in mijn persoonlijke oogpunt. Het is zeker niet mijn gewoonte om dit doormiddel van foto's te openbaren, ik zou maar eens slapende honden wakker kunnen maken. Ik houd me vaak in het achterhoofd dat ook mijn private opvattingen en bezittingen onderdeel kunnen worden van allerhande oorlogshandelingen, vandaar dat ik mijn conversaties meestal beperk tot niemendalletjes.”

“Ik begrijp wat u bedoelt, ik praat daar ook graag over. Ik stel voor dat we de camera en het boek gelijktijdig oversteken. Ik

draag mijn telefoon in mijn rokje, we hebben het door onze naaisters laten modelleren naar het voorbeeld van een tennisrokje waar je als meisje onbeschaamd je ballen onder vandaan kunt halen, zonder dat dit al te veel opzien baart. Ik zal het u tonen, hoewel het principe van ons rokje in dit geval vanwege mijn kleermakerszit niet helemaal op gaat. Ik denk dat dit geen problemen zal opleveren, gezien het doel van mijn bezoek. Ik gun u graag een persoonlijk inkijkje in mijn privé-leven en ben blij dat u mij tot uw huis hebt toegelaten, zodat ik u persoonlijk kan treffen. Laten we toch echter vooral het Chinoise niet uit het oog verliezen, wanneer wij deze geschenken uitwisselen ter verdere verdieping van onze ontluikende vriendschap, het zou bijzonder jammer zijn wanneer wij daar op zouden belanden, als een spreekwoordelijk stel olifanten. Dit zou een smet zijn op de nagedachtenis aan uw moeder, dat zou ik liever niet op mijn geweten hebben.”

“Ach Chantoile, ook ik ben een evenwichtskunstenaar op mijn eigen wijze, ik denk dat onze uitwisseling zonder problemen zal verlopen. Het inkijkje dat u mij biedt is overigens werkelijk schitterend, de geborduurde loverapplicaties op uw panty doen mij denken aan de sierlijke tribale tatoeages waarmee steeds meer jongedames zijn uitgerust tegenwoordig, erg mooi, een lust voor het oog als u het mij vraagt. Wanneer een mooie jonge vrouw zoals u me graag ongedwongen en vrijblijvend haar kwaliteiten onder ogen wil brengen, staat het haar wat mij betreft vrij om dat te doen, maar ik wil me in deze kwestie niet te zeer door u in de kaart laten kijken. Ik zou u misschien maar wijzer maken dan u al bent. Ik verkies vaak de stilte wanneer ik een pointe denk te zien.”

Er ontstond een alomvattende serene stilte tussen Michiel en Chantoile. Chantoile nipte nog wat van de Quantreau en Michiel besloot het gerolde sigaretje toch maar zelf op te roken. Grote wolken uitblazend was het uiteindelijk Michiel die de stilte doorbrak.

“Ik bezie dit alles met grote interesse, Chantoile. Uw panty is een sieraad aan uw been en ik denk dat u deze zeker goed zou kunnen verkopen via uw glossy, als u deze van de grond krijgt. Ook ben ik van mening dat het heel goed mogelijk is dat ook mannen zich zullen interesseren voor uw blad, niet enkel uw

zusters. U zult zich er dan echter terdege rekenschap van moeten geven dat mannen waarschijnlijk meer aangetrokken worden door de inhoud van uw panty en behaasje, dan door de mooie versieringen. Wat dat betreft wil ik graag een bekend Japans gezegde aanhalen: de vrouw is geïnteresseerd in ikebana, de man in de inhoud van het doosje. Als u zich alstublieft voorover wilt buigen zal ik u tegemoet komen en het boek op uw hoofd plaatsen.

Langzaam bogen ze zich naar elkaar toe, rechte rug, gezicht naar voren gericht, over het porseleinen Chinese koffiestel. Michiel plaatste het boek met de rug naar voren op Chantoile haar hoofd en zij overhandigde hem haar telefoon. Zonder elkaar voor het overige aan te raken toucheerden ze de tong en lippen, waarna ze langzaam met wijd uiteen gespreide armen terugzegen in hun kleermakerszit op hun geïmproviseerde kussentjes, om nog even na te genieten van dit zoete moment.

“U smaakt lekker Chantoile, ik zou er best aan kunnen wennen, heerlijk die stroperige zoetheid vermengd met uw zweet en de geur van citroen uit uw oksels. Laat me nu even de foto maken. U staat er deze keer goed op, misschien kunt u nog even uw handen boven uw hoofd tegen elkaar plaatsen, dan komen al uw verhoudingen nog beter tot hun recht. Werkelijk heel mooi, ik denk dat u ook uw zusters in hun intimiteit zult weten te raken met uw overweldigende schoonheid. Ik krijg er een heel bijzonder gevoel van, misschien kunt u nog even blozen en lachen. Chantoile, de rondborstige Inleiding tot de studie van het Nederlandse Recht, een waar kunststukje. Een betere stimulans kan een ijverige student zich niet wensen.”

Chantoile zette grote ogen op. “Dat blozen zal wel lukken, meneer,” zei ze glimlachend. “Hebt u misschien een pepermuntje voor me? Dat vind ik zo heerlijk fris en anders krijg ik weer commentaar van de zusters. Ik stel voor dat u mijn telefoon even onder u houdt, misschien kan deze u vanavond nog behulpzaam zijn bij uw studies. Er staan ook nog enige andere foto’s op die u naar believen kunt bekijken, ook een paar niet gepubliceerde beelden van de Jetsers-reportage en wat vioolmuziek. Dat behaasje houdt u van mij tegoed, want ik moet nu helaas gaan, de shuttle staat al weer te wachten. Ik hoop dat ik u enig inzicht heb kunnen geven in ons concept, ik zal het in

ons volgende gesprek graag nader toelichten. Maar ja, u kent dat wel, de tijd vliegt als het gezellig is. Voor het overige is het vooral wat zuigen, stoffen, soppen, wassen, strijken en alles wat er zoal met betrekking tot de huishouding gedaan moet worden in uw specifieke geval, maar daar hebben we het binnenkort nog uitgebreider over. In feite is het zo dat wij werkelijk allerlei zaken kunnen regelen. Als u nog vragen hebt kunt u altijd bellen, de telefoon verbindt u automatisch met mij via een beveiligde lijn, zodat onze communicatie niet ten prooi zal vallen aan de kritische blikken van anderen. Zal ik de sleutels maar alvast meenemen?"

"Dat is prima Chantoile, Ik heb nog wel wat Wilhelmina pepermunt liggen. Trekt u alvast uw schoenen en jas aan dan zal ik u naar de deur begeleiden. U kunt altijd bellen, u weet mijn nummer. Zal ik uw trolley even naar de deur rollen? Anders wordt het zo'n gesjouw voor u. Het boek kunt u nu gerust wegleggen hoor, steek uw tong maar uit, dan leg ik er een pepermuntje op."

Hij opende de deur, gaf Chantoile een tikje tegen de bil en bleef haar nakijken terwijl ze met haar verfromfaaide regenjas, trolley en wapperende haren door de wind wiegde. Het gegiechel en gejoel van haar zusters in de shuttle werd gedragen door de wind, maar daar trok ze zich waarschijnlijk weinig van aan. Haar eerste klantgesprek was geslaagd.

"Zo een lekkere seniorita, dat zal er wel in gaan."

Michiel is een tevreden roker

“Zo, dat was een mooie ontmoeting, ik voorspel mezelf een zonnige toekomst. Wat een schitterende vrouw en een harde werkster ook, dat straalt er vanaf. Ik ben me er zeker van dat zij de taken van mijn huisvrouw op waardige wijze zal kunnen overnemen. Chantoile is bijzonder goed gekleed en zij voert intelligente conversatie, evenals ik van mijn huisvrouw gewoon was. Het is mij een raadsel waarom zij mij verlaten heeft, zonder verdere berichtgeving. Misschien was zij haar leven in eenzaamheid moe. Chantoile is een gymnaste en zij bespeelt de altviool, dit zal goed van pas komen in het huishouden.”

Hij sloeg zijn logboek dicht en nam tevreden enkele trekjes van zijn seniorita. Hij had al sinds jaar en dag de gewoonte om een logboek bij te houden, als was hij op zijn schip. “Een historisch document, waaruit ik eerdaags na mijn pensionering misschien mijn memoires zal kunnen extraheren”, had hij altijd geginnegapt tegen zijn vrouw. Zij beantwoordde deze opmerking meestal met de woorden dat de mensheid waarschijnlijk meer gebaat zou zijn bij zijn deelname aan een bloedige zeeslag en dat nog niet alles afgevinkt was op het takenlijstje.

Michiel voelde zich zo jolig dat hij zowaar een frivole opmerking maakte in zijn historisch document: “Alles wijst er op dat mijn vrouw met Berend Botje uit varen is gegaan. Zij heeft de grote roerganger verlaten. Misschien moet ik haar maar een stuk flessenpost sturen. Ik zal deze terstond ledigen en in de dichtstbijzijnde sloot werpen.”

Langzaam vulde de kamer zich met blauwe slierten. Dit was lang geleden, want zijn vrouw had er altijd een grote hekel aan gehad als hij zijn sigaren binnen rookte. “Ze stinken al het meubilair onder, ga buiten roken, viespeuk”, zei ze dan op haar eigen specifieke wijze, die Michiel nooit erg had kunnen waarderen en die bij hem een wrevelig gevoel had oproepen, precies het gevoel dat een mens niet probeert op te wekken wanneer hij het gezelschap verkiest van een prettige seniorita. Nu rookte hij echter gelukzalig in een kamer zonder commentaar. Zijn gedachten waren vervuld van de zachte zoetheid van

Chantoile. De geur van zijn sigaar vermengde zich met zijn herinnering aan haar geur van rozen en citroenen.

Het kraaiennest, zo noemde hij zijn studeerkamer als hij werkte aan zijn logboek, vanwege de kraaien die hem altijd tegemoet gevlogen kwamen zodra hij achter het raam plaatsnam. "Wat is een mens zonder logboek?" dacht hij vaak bij zichzelf. "Hoe kan een leven betekenis hebben zonder dat de gebeurtenissen voor het nageslacht vastgelegd worden." Zijn vrouw en hij hadden echter persoonlijk nooit voor nageslacht kunnen zorgdragen. "Zodra ik admiraal ben wordt alles anders", had hij zijn vrouw altijd toegesproken, "dan gaan we genieten van onze plaats onder de zon en maken we een kajuit vol matrozen."

"Ik ga geen matrozen maken met een stinkende viespeuk, het is alsof ik een asbak leeg vreet als je in mijn buurt komt, daar helpt echt geen Wilhelmina pepermuntje tegen als je dat soms denkt. Ik doe het nog liever met een stel Babarijse zeerovers, waardeloze ouwehoer." Zij had nooit veel waardering gevoeld voor zijn werk als Parlez-officier, maar dit gevoel had ze nooit expliciet uitgesproken naar Michiel.

Hij had het echter intuïtief aangevoeld en dat was het juist dat zijn werk als Parlez-officier altijd zo had bemoeilijkt. "Een mens zonder sterk thuisfront is eenzaam en wenst zichzelf en zijn vijanden dood", zo had hij het genoteerd in zijn logboek.

Maar nu had hij Chantoile. Hij verheugde zich al op hun volgende ontmoeting, zodat ze weer samen acrobatische kunstjes zouden kunnen uitvoeren en sigaren roken. "Niks stinkende asbak en chagrijn, hij genoot van de heerlijke Quantreau. Hij proefde nog de heerlijke zoetheid van haar lippen terwijl hij de fles aan zijn mond zette.

De Jetsers-reportage was vele malen uitgebreider dan hij gedacht had en hij bekeek deze nogmaals met grote vreugde. Ook de exclusieve beelden waren werkelijk verrukkelijk, een lust voor het oog. Op de achtergrond klonk haar zoetgevooidheid die een vioolmuziekje begeleidde. Ze vertelde ondeugende verhaaltjes over hoe zij en de zusters dit alles was overkomen op geheel toevallige wijze en dat zij zich in haar naïviteit nooit gerealiseerd had dat dit alles zo veel interesse zou opwekken bij de liefhebber.